MAO CHỦ TỊCH

BẢN VẼ

CUỘC TRANH NHÂN DÂN

VÔ SẢN TOÀN THẾ GIỚI,
LIÊN HỢP LẠI!

ВЕРНУТО В ГУТ
ПО ЗАУКАЛОВИ ТЕЧ. СНОД

MAO CHỦ TỊCH

BÀN VỀ
CHIẾN TRANH NHÂN DÂN

NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH—1968

In tại nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa

毛泽东

MỤC LỤC

TRONG XÃ HỘI CÓ GIAI CẤP, CÁCH MẠNG VÀ CHIẾN TRANH CÁCH MẠNG LÀ KHÔNG THỂ TRÁNH ĐƯỢC 1

SÚNG ĐẺ RA CHÍNH QUYỀN 4

ĐẾ QUỐC VÀ TẤT CẢ BỌN PHẢN ĐỘNG ĐỀU LÀ HỔ GIẤY 8

NHÂN TỐ QUYẾT ĐỊNH CHIẾN TRANH THẮNG HAY BẠI LÀ NGƯỜI CHỨ KHÔNG PHẢI LÀ VẬT 15

CHIẾN TRANH CÁCH MẠNG LÀ CHIẾN TRANH CỦA QUẦN CHÚNG 19

XÂY DỰNG KHU CĂN CỨ Ở NÔNG THÔN, LẤY NÔNG THÔN BAO VÂY THÀNH THỊ 25
QUÂN GIẢI PHÓNG NHÂN DÂN LÀ MỘT TẬP ĐOÀN VŨ TRANG CHẤP HÀNH NHIỆM VỤ CHÍNH TRỊ CỦA CÁCH MẠNG 32
CHIẾN LƯỢC CHIẾN THUẬT CỦA CHIẾN TRANH NHÂN DÂN 40
HỌC TẬP CHIẾN TRANH TRONG CHIẾN TRANH, ĐÓ LÀ PHƯƠNG PHÁP CHÍNH CỦA CHÚNG TA 52
LỜI TÒA SOẠN TẠP CHÍ *CỜ ĐỎ*, *NHÂN DÂN NHẬT BÁO* VÀ *BÁO QUÂN GIẢI PHÓNG* 59

TRONG XÃ HỘI CÓ GIAI CẤP, CÁCH MẠNG VÀ CHIẾN TRANH CÁCH MẠNG LÀ KHÔNG THỂ TRÁNH ĐƯỢC

Chiến tranh—một hình thức đấu tranh cao nhất nảy sinh ra từ ngày có tài sản tư hữu và có giai cấp đến nay, được dùng để giải quyết những mâu thuẫn đã phát triển tới một giai đoạn nhất định giữa các giai cấp, giữa các dân tộc, giữa các nước và giữa các tập đoàn chính trị.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Trong xã hội có giai cấp, cách mạng và chiến tranh cách mạng là không thể tránh được, nếu không thì không thể hoàn thành bước nhảy vọt của sự phát triển xã hội, không thể đánh đổ được giai cấp thống trị phản động, làm cho nhân dân giành được chính quyền.

Bàn về mâu thuẫn (tháng 8-1937), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Trong lịch sử có hai loại chiến tranh, một là chiến tranh chính nghĩa, một là chiến tranh phi nghĩa. Tất cả những cuộc chiến tranh tiến bộ đều là chính nghĩa, tất cả những cuộc chiến tranh

ngăn cản tiến bộ đều là phi nghĩa. Những người cộng sản chúng ta phản đối mọi cuộc chiến tranh phi nghĩa ngăn cản tiến bộ, nhưng không phản đối những cuộc chiến tranh chính nghĩa tiến bộ. Đối với loại chiến tranh kể sau, những người cộng sản chúng ta không những không phản đối mà còn tích cực tham gia.

Bàn về chiến tranh lâu dài (tháng 5-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Chiến tranh—con quái vật làm cho loài người tàn sát lẫn nhau, sự phát triển của xã hội loài người cuối cùng sẽ tiêu diệt nó và sẽ tiêu diệt nó trong một tương lai không

xa nữa. Nhưng chỉ có một cách duy nhất để tiêu diệt chiến tranh là lấy chiến tranh chống chiến tranh, lấy chiến tranh cách mạng chống chiến tranh phản cách mạng, lấy chiến tranh dân tộc cách mạng chống chiến tranh dân tộc phản cách mạng, lấy chiến tranh giai cấp cách mạng chống chiến tranh giai cấp phản cách mạng.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

SÚNG ĐẺ RA CHÍNH QUYỀN

Nhiệm vụ trung tâm và hình thức cao nhất của cách mạng là

cướp chính quyền bằng vũ trang, là giải quyết vấn đề bằng chiến tranh. Nguyên tắc cách mạng đó của chủ nghĩa Mác—Lê-nin đối với khắp nơi đều đúng, dù ở Trung-quốc hay ở nước ngoài cũng đều đúng.

Vấn đề chiến tranh và chiến lược (ngày 6-11-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Mỗi người đảng viên cộng sản cần phải hiểu được chân lý này: "Súng đẻ ra chính quyền".

Vấn đề chiến tranh và chiến lược (ngày 6-11-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Theo quan điểm mác-xít về học thuyết nhà nước thì quân

đội là thành phần chủ yếu của chính quyền nhà nước. Ai muốn cướp chính quyền nhà nước và muốn giữ vững được chính quyền ấy thì phải có một quân đội lớn mạnh. Có người cười chúng ta là theo "thuyết chiến tranh vạn năng", đúng, chúng ta là những người theo thuyết chiến tranh cách mạng vạn năng, điều đó không phải là xấu mà là tốt, là chủ nghĩa Mác. Súng của Đảng cộng sản Nga đã tạo nên một nước xã hội chủ nghĩa. Chúng ta phải tạo nên một nước cộng hòa dân chủ. Kinh nghiệm đấu tranh giai cấp trong thời đại đế quốc chủ nghĩa cho chúng

ta thấy rằng, chỉ có bằng sức mạnh của súng, giai cấp công nhân và quần chúng lao động mới chiến thắng được giai cấp tư sản và địa chủ có vũ trang; với ý nghĩa đó, chúng ta có thể nói, chỉ có súng mới cải tạo được toàn bộ thế giới.

Vấn đề chiến tranh và chiến lược (ngày 6-11-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Ở Trung-quốc, nếu rời khỏi đấu tranh vũ trang thì sẽ không có địa vị của giai cấp vô sản, không có địa vị của nhân dân, không có địa vị của Đảng cộng sản, không có thắng lợi của cách mạng. Mười tám năm qua, Đảng ta đã được phát triển, củng cố và bôn-

sê-vích hóa trong chiến tranh cách mạng; không có đấu tranh vũ trang thì không thể có Đảng cộng sản ngày nay. Các đồng chí trong toàn Đảng chớ quên kinh nghiệm xương máu đó.

Lời ra mắt của nội san "Người cộng sản" (ngày 4-10-1939), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

ĐẾ QUỐC VÀ TẤT CẢ BỌN PHẢN ĐỘNG ĐỀU LÀ HỔ GIẤY

Tất cả các bọn phản động đều là hổ giấy, bọn phản động trông có vẻ ghê gớm, nhưng kỳ thực thì không có sức mạnh gì đáng sợ cả. Xét theo quan điểm lâu

dài, lực lượng lớn mạnh chân chính không phải là bọn phản động mà là nhân dân.

Nói chuyện với phóng viên Mỹ An-na Lu-i-dơ Stơ-rông (tháng 8-1946), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

Cũng như mọi sự vật trên thế giới bao giờ cũng có tính chất hai mặt (tức quy luật thống nhất của các mặt đối lập), đế quốc và tất cả bọn phản động cũng có tính chất hai mặt, chúng vừa là hổ thật vừa là hổ giấy. Trong lịch sử, giai cấp chủ nô, giai cấp địa chủ phong kiến và giai cấp tư sản, trong một thời gian trước và sau khi giành được quyền thống trị, chúng có đầy sức

sống và là người cách mạng, người tiên tiến, là hổ thật. Một thời gian sau, do phía đối lập của chúng là giai cấp nô lệ, giai cấp nông dân và giai cấp vô sản dần dần lớn mạnh và đấu tranh với chúng ngày càng gay gắt, chúng dần dần chuyển sang mặt trái và trở thành bọn phản động, trở thành những người lạc hậu, trở thành hổ giấy, rồi cuối cùng bị hoặc sẽ bị nhân dân đánh đổ. Khi đứng trước cuộc đấu tranh quyết liệt của nhân dân, giai cấp phản động, lạc hậu, mục nát cũng có tính chất hai mặt như vậy. Một mặt chúng là hổ thật, ăn thịt người, giết chết hàng triệu, hàng chục triệu người. Vào thời

đại gian nan cực khổ, sự nghiệp đấu tranh của nhân dân đã xuất hiện nhiều con đường quanh co khúc khuỷu. Để đạp đổ ách thống trị của đế quốc, phong kiến và tư bản quan liêu ở Trung-quốc, nhân dân Trung-quốc đã mất hơn một trăm năm trời, đã chết chừng mấy chục triệu người mới giành được thắng lợi năm 1949. Thử coi, chúng chẳng phải là hổ sống, hổ sắt, hổ thật hay sao? Nhưng cuối cùng chúng đã trở thành hổ giấy, hổ chết, hổ đậu phụ. Đó là sự thật của lịch sử. Mọi người há chẳng nhìn thấy, nghe thấy những điều đó sao? Thật là hàng nghìn, hàng vạn! Hàng

nghìn hàng vạn! Cho nên, xét về bản chất, xét về lâu dài, xét về chiến lược, phải coi đế quốc và tất cả bọn phản động đều là hổ giấy. Từ điểm đó mà xây dựng tư tưởng chiến lược của chúng ta. Mặt khác, chúng lại là hổ sống, hổ sắt, hổ thật, chúng có thể ăn thịt người. Từ điểm đó mà xây dựng tư tưởng sách lược và tư tưởng chiến thuật của chúng ta.

Bài nói chuyện tại Hội nghị Vũ-xương của Bộ chính trị trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc (ngày 1-12-1958), xem lời giải thích đầu đề bài *Nói chuyện với phóng viên Mỹ An-na Lu-i-dơ Stơ-rông*, *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

Quẩy rồi, thất bại, lại quẩy rồi, lại thất bại cho tới khi bị diệt vong — đó là lô-gích của chủ nghĩa đế quốc và tất cả bọn phản động trên thế giới đối xử với sự nghiệp của nhân dân, chúng quyết không thể làm trái với lô-gích đó. Đó là một định luật của chủ nghĩa Mác. Chúng ta nói "chủ nghĩa đế quốc rất hung ác" tức là nói bản chất của nó không thể thay đổi, bọn đế quốc quyết không chịu buông dao giết người, chúng cũng quyết không thể thành bụt cho tới ngày chúng bị diệt vong.

Đấu tranh, thất bại, lại đấu tranh, lại thất bại, lại đấu tranh nữa, cho tới khi giành được thắng

lợi—đó là lô-gích của nhân dân, họ cũng quyết không thể làm trái với lô-gích đó. Đó lại là một định luật nữa của chủ nghĩa Mác. Cách mạng của nhân dân Nga đã từng theo định luật đó, cách mạng của nhân dân Trung-quốc cũng theo định luật đó.

Vứt bỏ ảo tưởng, chuẩn bị đấu tranh (ngày 14-8-1949), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

Nhân dân toàn thế giới đoàn kết lại, đánh bại bọn xâm lược Mỹ và tất cả bọn tay sai của chúng! Nhân dân toàn thế giới phải có dũng khí, dám chiến đấu, không sợ khó khăn, người trước tiến

lên, người sau nối bước, như vậy thì toàn thể giới nhất định thuộc về nhân dân. Tất cả bọn yêu ma quỉ quái sẽ bị tiêu diệt sạch.

Tuyên bố ủng hộ nhân dân Công-gô (L) chống Mỹ xâm lược (ngày 28-11-1964).

NHÂN TỐ QUYẾT ĐỊNH CHIẾN TRANH THẮNG HAY BẠI LÀ NGƯỜI CHỨ KHÔNG PHẢI LÀ VẬT

Nhân dân, chỉ có nhân dân mới là động lực sáng tạo ra lịch sử thế giới.

Bàn về chính phủ liên hợp (ngày 24-4-1945), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập III.

Vũ khí là một nhân tố quan trọng của chiến tranh, nhưng không phải là nhân tố quyết định, nhân tố quyết định là người chứ không phải là vật. So sánh lực lượng không những chỉ so sánh về lực lượng quân sự và lực lượng kinh tế, mà còn phải so sánh về sức người và lòng người. Lực lượng quân sự và lực lượng kinh tế là do người nắm.

Bàn về chiến tranh lâu dài (tháng 5-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Nguồn sức mạnh to lớn và sâu xa nhất của chiến tranh là nằm trong nhân dân. Nhật-bản dám hà hiếp chúng ta, nguyên nhân chủ yếu là dân chúng Trung-quốc ở trong tình

trạng không được tổ chức. Khắc phục được khuyết điểm ấy thì sẽ đặt bọn xâm lược Nhật-bản trước hàng trăm triệu nhân dân chúng ta đã vùng dậy, khiến cho chúng khác nào như trâu rừng lọt vào hỏa trận, chúng ta thét một tiếng cũng đủ làm cho nó sợ lồng lên, thế nào nó cũng sẽ bị thiêu chết.

Bàn về chiến tranh lâu dài (tháng 5-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Lấy tình hình Trung-quốc mà nói, chúng tôi chỉ nhờ kê với súng trường, nhưng cuối cùng lịch sử sẽ chứng minh kê với súng trường còn lớn mạnh hơn máy bay và xe tăng của Tưởng

Giới-Thạch. Tuy trước mặt nhân dân Trung-quốc còn có rất nhiều khó khăn, trước sự tấn công liên hợp giữa đế quốc Mỹ và bọn phản động Trung-quốc, nhân dân Trung-quốc sẽ chịu đựng nhiều gian khổ trong một thời gian lâu dài, nhưng thế nào rồi cũng có ngày những bọn phản động đó phải thất bại, thế nào rồi cũng có ngày chúng tôi thắng lợi. Nguyên nhân không phải là gì khác, mà là vì bọn phản động đại biểu cho phản động, còn chúng tôi thì đại biểu cho tiến bộ.

Nói chuyện với phóng viên Mỹ An-na Lu-i-đơ Stơ-rông (tháng 8-1946), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

CHIẾN TRANH CÁCH MẠNG LÀ CHIẾN TRANH CỦA QUẦN CHÚNG

Chiến tranh cách mạng là chiến tranh của quần chúng, chỉ có động viên quần chúng thì mới tiến hành được chiến tranh, chỉ có dựa vào quần chúng thì mới tiến hành được chiến tranh.

Quan tâm đến đời sống quần chúng, chú ý đến phương pháp công tác (ngày 27-1-1934), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

鉄壁

Tường đồng vách sắt chân chính là gì? Là quần chúng, là hàng chục hàng trăm triệu quần

chúng thật lòng thật dạ ủng hộ cách mạng. Đó mới là tường đồng vách sắt chân chính, không có lực lượng nào phá nổi, hoàn toàn không thể phá nổi. Bọn phản cách mạng không đánh đổ được chúng ta, song chúng ta lại đập tan được bọn phản cách mạng. Đoàn kết hàng chục hàng trăm triệu quần chúng chung quanh chính phủ cách mạng, phát triển cuộc chiến tranh cách mạng của chúng ta, thì chúng ta sẽ tiêu diệt được tất cả bọn phản cách mạng, chúng ta sẽ giành được toàn Trung-quốc.

Quan tâm đến đời sống quần chúng, chú ý đến phương pháp công tác (ngày 27-1-1934), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Xét theo quan điểm của toàn bộ cuộc chiến tranh cách mạng thì chiến tranh du kích của nhân dân và Hồng quân chủ lực là hai cánh tay phải và trái phối hợp với nhau, chỉ có Hồng quân chủ lực mà không có chiến tranh du kích của nhân dân thì chẳng khác gì vị tướng một cánh tay.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Quân đội ấy sở dĩ có sức mạnh, còn do có các tổ chức vũ trang của quần chúng rộng rãi như quân tự vệ nhân dân và dân quân cùng phối hợp tác chiến với nó. Trong

những vùng giải phóng của Trung-quốc, tất cả những nam nữ thanh niên và tráng niên đều được tổ chức vào quân tự vệ nhân dân chống Nhật theo nguyên tắc tự nguyện, dân chủ và không thoát ly sản xuất. Những phần tử cốt cán trong quân đội tự vệ, ngoài số tham gia vào quân đội và đội du kích ra còn thì tổ chức vào trong hàng ngũ dân quân. Không có sự phối hợp của các lực lượng vũ trang của quần chúng ấy, thì không chiến thắng được kẻ địch.

Bàn về chính phủ liên hợp (ngày 24-4-1945), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập III.

Quân đội ấy sở dĩ có sức mạnh, là còn do nó đã phân chia lực lượng của mình ra làm hai bộ phận là binh đoàn chủ lực và binh đoàn địa phương; binh đoàn chủ lực thì sẵn sàng chấp hành nhiệm vụ tác chiến vượt ra ngoài phạm vi địa phương; nhiệm vụ của binh đoàn địa phương thì cố định ở mặt phối hợp với dân quân, quân tự vệ để bảo vệ địa phương và tấn công quân địch ở địa phương đó. Sự phân chia đó đã được nhân dân thật lòng ủng hộ. Nếu không có sự phân chia đúng đắn ấy, tỷ dụ nếu chỉ chú ý tới tác dụng của binh đoàn chủ lực, xem nhẹ tác dụng của binh đoàn địa phương, thì trong

điều kiện của vùng giải phóng ở Trung-quốc, sẽ không thể chiến thắng được kẻ địch. Về phía binh đoàn địa phương, đã tổ chức được rất nhiều đội công tác vũ trang, được huấn luyện tốt, đứng về các mặt công tác quân sự, chính trị, dân vận mà nói, đều được tương đối kiện toàn, các đội công tác này đi sâu vào vùng sau lưng địch để đánh địch, phát động quần chúng đấu tranh chống Nhật, do đó mà phối hợp tác chiến với mặt trận chính diện của các vùng giải phóng, thu được thành tích rất lớn.

Bàn về chính phủ liên hợp (ngày 24-4-1945), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập III.

Bọn đế quốc hà hiếp chúng ta như vậy, đó là điều cần phải nghiêm chỉnh đối phó. Chẳng những chúng ta phải có quân chính quy lớn mạnh, mà còn phải ra sức xây dựng nhiều sư đoàn dân quân. Như vậy, khi đế quốc xâm lược nước ta, chúng ta sẽ làm cho chúng nửa bước cũng khó nhích.

Nói chuyện với phóng viên Tân hoa xã (ngày 29-9-1958), *Nhân dân nhật báo* ngày 1-10-1958.

XÂY DỰNG KHU CĂN CỨ Ở NÔNG THÔN, LẤY NÔNG THÔN BAO VÂY THÀNH THỊ

Cuộc đấu tranh vũ trang của Đảng cộng sản Trung-quốc, là cuộc

chiến tranh nông dân dưới sự lãnh đạo của giai cấp vô sản.

Lời ra mắt của nội san "Người cộng sản" (ngày 4-10 - 1939), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Chiến tranh chống Nhật, về thực chất là chiến tranh nông dân.

Bàn về chủ nghĩa dân chủ mới (tháng 1-1940), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Vì chủ nghĩa đế quốc lớn mạnh và quân đồng minh phản động của chúng ở Trung-quốc chiếm cứ lâu dài các thành thị trung tâm ở Trung-quốc, nếu hàng ngũ

cách mạng không muốn thỏa hiệp với đế quốc và bọn chó săn của chúng, mà muốn kiên trì tiếp tục chiến đấu, nếu hàng ngũ cách mạng muốn chuẩn bị tích trữ và rèn luyện lực lượng của mình và tránh được cuộc chiến đấu quyết định thắng bại với kẻ thù lớn mạnh trong khi lực lượng mình chưa đủ, thì cần phải tạo những vùng nông thôn lạc hậu thành những khu căn cứ tiên tiến vững chắc, tạo thành những trận địa cách mạng vĩ đại về quân sự, chính trị, kinh tế, văn hóa, để chống lại kẻ thù hung ác lợi dụng thành thị tấn công nông thôn, và để dần

dần giành lấy toàn bộ thắng lợi cho cách mạng trong cuộc chiến đấu lâu dài.

Cách mạng Trung-quốc và Đảng cộng sản Trung-quốc (tháng 12-1939), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Khu căn cứ của chiến tranh du kích là gì? Là nơi căn cứ chiến lược, để chiến tranh du kích dựa vào đó mà chấp hành nhiệm vụ chiến lược của mình, nhằm đạt mục đích bảo tồn và phát triển lực lượng mình, tiêu diệt và đánh đuổi quân địch. Không có những căn cứ chiến lược như vậy thì không có gì làm chỗ dựa cho việc chấp hành

tất cả mọi nhiệm vụ chiến lược và thực hiện mục đích của chiến tranh.

Vấn đề chiến lược của cuộc chiến tranh du kích chống Nhật (tháng 5-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Cuộc đấu tranh cách mạng lâu dài tiến hành trong khu căn cứ cách mạng ấy, chủ yếu là chiến tranh du kích của nông dân dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Trung-quốc. Vì thế, quan điểm coi thường việc lấy nông thôn làm khu căn cứ cách mạng, quan điểm coi thường việc tiến hành công tác gian khổ đối với nông

dân, quan điểm coi thường chiến tranh du kích, đều là không đúng.

Cách mạng Trung-quốc và Đảng cộng sản Trung-quốc (tháng 12-1939), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Nhấn mạnh công tác trong khu căn cứ nông thôn, không có nghĩa là có thể gạt bỏ công tác ở thành thị và công tác ở những vùng nông thôn rộng lớn khác đang còn ở dưới ách thống trị của địch; trái lại, nếu không có công tác ở thành thị và công tác ở những vùng nông thôn khác thì các khu căn cứ nông thôn sẽ bị cô lập, cách mạng sẽ thất bại. Hơn nữa, mục đích cuối cùng của cách mạng là

giành lấy thành thị, khu căn cứ chủ yếu của địch; nếu không tiến hành một công tác đầy đủ ở thành thị thì không thể đạt được mục đích đó.

Cách mạng Trung-quốc và Đảng cộng sản Trung-quốc (tháng 12-1939), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Từ năm 1927 đến nay, trọng điểm công tác của chúng ta là ở nông thôn, tập trung lực lượng ở nông thôn, lấy nông thôn bao vây thành thị, rồi sau mới lấy được thành thị.

Báo cáo đọc tại Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 7, (ngày 5-3-1949), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

QUÂN GIẢI PHÓNG NHÂN DÂN LÀ MỘT TẬP ĐOÀN VŨ TRANG CHẤP HÀNH NHIỆM VỤ CHÍNH TRỊ CỦA CÁCH MẠNG

Không có một quân đội của nhân dân, thì nhân dân sẽ không có gì hết.

Bàn về chính phủ liên hợp (ngày 24-4-1945), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập III.

Nguyên tắc của chúng ta là Đảng chỉ huy súng, chứ quyết không để cho súng chỉ huy Đảng.

Vấn đề chiến tranh và chiến lược (ngày 6-11-1938), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Sở dĩ quân đội ấy có sức mạnh là vì tất cả những người tham gia quân đội ấy đều tự giác giữ kỷ luật; họ tập hợp lại và chiến đấu không phải vì lợi ích riêng của số ít người hoặc của một tập đoàn hẹp hòi, mà là vì lợi ích của đông đảo quần chúng nhân dân, vì lợi ích của toàn dân tộc. Tôn chỉ duy nhất của quân đội ấy là gắn bó với nhân dân Trung-quốc, hết lòng hết dạ phục vụ nhân dân Trung-quốc.

Bàn về chính phủ liên hợp (ngày 24-4-1945), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập III.

Hồng quân Trung-quốc là một tập đoàn vũ trang chấp hành nhiệm

vụ chính trị của cách mạng. Nhất là hiện nay, Hồng quân quyết không phải chỉ đơn thuần đánh trận; ngoài việc đánh trận để tiêu diệt lực lượng quân sự của địch ra, nó còn phải gánh vác những nhiệm vụ quan trọng là tuyên truyền cho quần chúng, tổ chức quần chúng, vũ trang cho quần chúng, giúp quần chúng xây dựng chính quyền cách mạng và xây dựng cả tổ chức của Đảng cộng sản nữa. Hồng quân không phải đơn thuần vì đánh trận mà đánh trận, mà đánh trận là để tuyên truyền cho quần chúng, tổ chức quần chúng, vũ trang cho quần chúng và giúp quần

chúng xây dựng chính quyền cách mạng, nếu tách rời những mục đích tuyên truyền, tổ chức, vũ trang cho quần chúng và xây dựng chính quyền cách mạng thì việc đánh trận mất hết ý nghĩa, mà ngay cả sự tồn tại của Hồng quân cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Về việc uốn nắn những tư tưởng sai lầm trong Đảng (tháng 12-1929), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Bát lộ quân có điều hết sức quan trọng và hết sức nổi bật, đó là công tác chính trị của nó. Nguyên tắc cơ bản trong công tác chính trị của Bát lộ quân có

ba điểm: Một là, nguyên tắc nhất trí giữa cán bộ và chiến sĩ, nghĩa là thanh trừ chủ nghĩa phong kiến trong quân đội, xóa bỏ chế độ đánh mắng, xây dựng kỷ luật tự giác và sống đồng cam cộng khổ với nhau, vì thế toàn quân đều đoàn kết nhất trí với nhau. Hai là, nguyên tắc quân dân nhất trí, đó là kỷ luật không mảy may phạm đến lợi ích của dân chúng, là việc tuyên truyền, tổ chức và vũ trang dân chúng, giảm nhẹ sự gánh vác kinh tế của dân chúng, đánh thẳng vào bọn giặc bán nước Hán gian làm nguy hại quân dân, vì thế quân dân đoàn kết nhất trí, đâu đâu cũng được nhân

dân hoan nghênh. Ba là, nguyên tắc làm tan rã quân địch và đối đãi khoan hồng với tù binh. Thắng lợi của chúng tôi, chẳng những dựa vào sự tác chiến của quân đội chúng tôi mà còn dựa vào sự tan rã của quân địch.

Nói chuyện với phóng viên Anh Giêm-xơ Bớc-tơ-ram (ngày 25-10-1937), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập II.

Quân giải phóng nhân dân mãi mãi là một đội quân chiến đấu. Ngay trong thời kỳ lịch sử sau khi toàn quốc giành được thắng lợi, trong nước chưa tiêu diệt giai cấp, và trên thế giới vẫn còn có chế độ đế quốc, quân đội ta

vẫn là một đội quân chiến đấu. Không được có bất cứ sự lầm lẫn và dao động nào về điểm này.

Báo cáo đọc tại Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 7 (ngày 5-3-1949), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

Quân giải phóng nhân dân phải là một trường học lớn. Trường học lớn này phải học chính trị, học quân sự, học văn hóa, vừa có thể sản xuất nông nghiệp và làm nghề phụ, vừa có thể xây dựng một số nhà máy vừa và nhỏ, sản xuất một số sản phẩm theo nhu cầu của mình và những sản phẩm trao đổi ngang giá với Nhà nước.

Trường học lớn này vừa có thể làm công tác quần chúng, tham gia phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa ở nhà máy và nông thôn; sau khi phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa kết thúc rồi, lúc nào cũng có thể làm công tác quần chúng, làm cho quân dân mãi mãi kết thành một khối; vừa phải sẵn sàng tham gia cuộc đấu tranh cách mạng văn hóa phê phán giai cấp tư sản. Như vậy quân đội đều có thể kiêm cả mấy mặt: học tập, sản xuất nông nghiệp, làm công nghiệp và làm công tác quần chúng nhân dân. Cố nhiên, phải sắp xếp cho thích đáng, phải có chính có phụ, trong ba

mặt: sản xuất nông nghiệp, làm công nghiệp và làm công tác quần chúng nhân dân, một đơn vị bộ đội chỉ có thể kiêm một hoặc hai mặt, không thể đồng thời kiêm tất cả. Như vậy, mấy triệu quân đội sẽ gây tác dụng rất lớn.

Thư gửi đồng chí Lâm Bưu, trích trong bài *Toàn quốc đều phải trở thành trường học lớn của tư tưởng Mao Trạch-Đông,* xã luận *Nhân dân nhật báo* ngày 1-8-1966.

CHIẾN LƯỢC CHIẾN THUẬT CỦA CHIẾN TRANH NHÂN DÂN

Anh đánh theo cách của anh, tôi đánh theo cách của tôi; đánh

thắng được thì đánh, đánh không thắng được thì đi.

Trích lại trong cuốn *Chiến tranh nhân dân thắng lợi muôn năm* của đồng chí Lâm Bưu (tháng 9-1965).

PHỤ LỤC

Đồng chí Mao Trạch-Đông đã khái quát cao độ chiến lược chiến thuật của cuộc chiến tranh nhân dân bằng bốn câu, tức là: anh đánh theo cách của anh, tôi đánh theo cách của tôi; đánh thắng được thì đánh, đánh không thắng được thì đi.

Như vậy nghĩa là, anh dựa vào vũ khí hiện đại, tôi dựa vào quần

chúng nhân dân có giác ngộ cách mạng cao độ; anh phát huy ưu thế của anh, tôi phát huy ưu thế của tôi; anh có cách đánh của anh, tôi có cách đánh của tôi. Khi anh đánh tôi thì làm cho anh đánh không trúng, không tìm thấy. Khi tôi đánh anh thì đánh đến nơi, đánh trúng và tiêu diệt anh. Khi có thể tiêu diệt anh thì tôi tiêu diệt anh, nếu không thể tiêu diệt anh thì cũng không để anh tiêu diệt tôi. Đánh thắng được mà không đánh là chủ nghĩa cơ hội, đánh không thắng được mà cứ đánh liều là chủ nghĩa phiêu lưu. Mọi phương châm chiến lược chiến dịch của chúng ta đều xây dựng trên điểm

cơ bản là đánh. Chúng ta thừa nhận cần phải đi là dưới điều kiện trước hết thừa nhận cần phải đánh. Mọi cái đi đều là để đánh, để cuối cùng tiêu diệt địch triệt để. Chỉ có dựa vào đông đảo quần chúng nhân dân, thì chiến lược chiến thuật đó mới có thể thực hành được. Mà thực hành chiến lược chiến thuật như vậy, thì có thể phát huy được đầy đủ tính ưu việt của chiến tranh nhân dân. Dù cho về trang bị kỹ thuật kẻ địch có ưu thế gì đi nữa, dù cho kẻ địch có dùng những biện pháp gì để đối phó với chúng ta, thì chúng cũng chỉ có thể ở vào địa vị bị động

bị đánh, quyền chủ động luôn luôn ở trong tay chúng ta.

Lâm Bưu: *Chiến tranh nhân dân thắng lợi muôn năm* (tháng 9-1965).

Chiến lược của chúng ta là "lấy một chọi mười", chiến thuật của chúng ta là "lấy mười chọi một", đó là một trong những quy luật căn bản để chúng ta đánh thắng địch.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Chiến thuật của chúng tôi là chiến thuật du kích. Nói đại

cương là: "phân tán binh lực để phát động quần chúng, tập trung để ứng phó với địch." "Địch tiến ta lui, địch đóng ta quấy, địch mệt ta đánh, địch lui ta đuổi." "Cát cứ khu vực cố định, dùng chính sách mở rộng ra theo kiểu làn sóng. Địch mạnh đuổi theo thì ta dùng chính sách chạy vòng quanh." "Trong thời gian rất ngắn, dùng phương pháp thật tốt, phát động đông đảo quần chúng." Chiến thuật đó giống như quăng lưới, phải tùy lúc tung ra, lại phải tùy lúc thu lại. Tung ra để tranh thủ quần chúng, thu lại để ứng phó với địch.

Đóm lửa nhỏ có thể đốt cháy cánh đồng (ngày 5-1-1930), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Nguyên tắc quân sự của chúng ta là: (1) Đánh quân địch phân tán và lẻ loi trước; đánh quân địch tập trung và lớn mạnh sau. (2) Chiếm thành phố nhỏ, thành phố vừa và nông thôn rộng lớn trước; chiếm thành phố lớn sau. (3) Mục tiêu chủ yếu là tiêu diệt sinh lực địch, chứ không phải giữ hoặc chiếm thành phố và đất đai. Giữ hoặc chiếm thành phố và đất đai là kết quả của việc tiêu diệt sinh lực địch, thường thường phải giành giật nhiều lần, cuối cùng mới giữ được hoặc chiếm được. (4) Trong mỗi trận đánh, tập trung binh lực ưu thế tuyệt đối (gấp hai, gấp ba, gấp bốn,

thậm chí có khi gấp năm hoặc sáu lần binh lực của địch), bao vây quân địch ở bốn phía, cố tiêu diệt toàn bộ, không cho lọt lưới. Trong tình hình đặc biệt, thì dùng phương pháp đánh có tính chất tiêu diệt, tức là tập trung toàn lực đánh vào chính diện và một bên sườn hoặc hai bên sườn của quân địch, nhằm mục đích tiêu diệt một bộ phận này, đánh tan một bộ phận nọ để quân ta có thể chuyển nhanh binh lực đi tiêu diệt bộ phận khác của quân địch. Cố tránh đánh tiêu hao được không bù mất hoặc được mất ngang nhau. Như vậy, về toàn bộ thì chúng ta ở thế kém (về

số lượng mà nói), nhưng ở mỗi cục bộ, trong mỗi chiến dịch cụ thể thì chúng ta lại chiếm ưu thế tuyệt đối, điều đó đã bảo đảm cho sự thắng lợi của chiến dịch. Theo thời gian tiến triển, chúng ta sẽ chuyển thành ưu thế trên toàn bộ, cho tới khi tiêu diệt tất cả quân địch. (5) Không đánh những trận không có chuẩn bị, không đánh những trận không ăn chắc, mỗi trận đều phải cố gắng chuẩn bị sẵn sàng, cố gắng nắm chắc phần thắng về sự so sánh điều kiện giữa địch và ta. (6) Phát huy tác phong chiến đấu dũng cảm, không sợ hy sinh, không sợ mệt nhọc và tác chiến liên tục (tức

là đánh liền mấy trận trong một thời gian ngắn mà không nghỉ). (7) Cố tiêu diệt địch trong vận động. Đồng thời, chú trọng chiến thuật tấn công trận địa, chiếm lấy cứ điểm và thành phố của địch. (8) Về vấn đề đánh thành phố, tất cả những cứ điểm và thành phố mà quân địch giữ một cách yếu ớt thì phải kiên quyết đánh chiếm. Tất cả những cứ điểm và thành phố mà quân địch giữ với mức trung bình mà hoàn cảnh lại cho phép có thể đánh chiếm được thì sẽ tìm cơ hội chiếm lấy. Tất cả những cứ điểm và thành phố mà quân địch phòng giữ vững chắc thì phải chờ cho điều kiện

chín muồi, rồi mới chiếm lấy. (9) Dùng toàn bộ vũ khí tước được và phần lớn nhân viên bắt được của địch bổ sung cho mình. Nguồn nhân lực và vật lực của quân ta, chủ yếu là ở tiền tuyến. (10) Biết lợi dụng khoảng thời gian giữa hai chiến dịch để nghỉ ngơi và chỉnh huấn bộ đội. Thời gian nghỉ ngơi và chỉnh huấn nói chung không nên dài quá, tận khả năng không cho địch có thời giờ nghỉ lấy sức. Tất cả những điều nói trên là phương pháp chủ yếu của Quân giải phóng nhân dân dùng để đánh bại Tưởng Giới-Thạch. Những phương pháp đó đã được đúc kết qua sự

rèn luyện của Quân giải phóng nhân dân trong cuộc chiến tranh lâu dài chống quân thù trong và ngoài nước, và hoàn toàn thích hợp với tình hình trước mắt của chúng ta. ..... Chiến lược, chiến thuật của chúng ta là xây dựng trên cơ sở chiến tranh nhân dân, bất cứ quân đội chống nhân dân nào cũng không thể lợi dụng được chiến lược và chiến thuật của chúng ta.

Tình hình trước mắt và nhiệm vụ của chúng ta (ngày 25-12-1947), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập IV.

HỌC TẬP CHIẾN TRANH TRONG CHIẾN TRANH, ĐÓ LÀ PHƯƠNG PHÁP CHÍNH CỦA CHÚNG TA

Quy luật của chiến tranh—đó là vấn đề mà bất cứ người nào chỉ đạo chiến tranh cũng không thể không nghiên cứu và không thể không giải quyết.

Quy luật của chiến tranh cách mạng—đó là vấn đề mà bất cứ người nào chỉ đạo chiến tranh cách mạng cũng không thể không nghiên cứu và không thể không giải quyết.

Quy luật chiến tranh cách mạng Trung-quốc—đó là vấn đề mà bất cứ người nào chỉ đạo chiến

tranh cách mạng Trung-quốc cũng không thể không nghiên cứu và không thể không giải quyết.

Chúng ta hiện đang tiến hành chiến tranh, chiến tranh của chúng ta là chiến tranh cách mạng, cuộc chiến tranh cách mạng của chúng ta đang tiến hành ở Trung-quốc một nước nửa thuộc địa, nửa phong kiến. Vì vậy, chúng ta không những phải nghiên cứu quy luật của chiến tranh nói chung, mà còn phải nghiên cứu quy luật của chiến tranh cách mạng riêng biệt, còn phải nghiên cứu quy luật của chiến tranh cách mạng Trung-quốc càng riêng biệt hơn nữa.

Ai cũng rõ, bất kỳ làm việc gì, nếu không hiểu tình hình của việc ấy, tính chất của việc ấy và những mối liên quan của nó với những sự việc bên ngoài, thì không biết được quy luật của việc ấy, không biết được phải làm như thế nào và cũng không thể nào làm tốt việc ấy được.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Việc bố trí đúng đắn của người chỉ huy là bắt nguồn từ sự quyết tâm đúng đắn, mà quyết tâm đúng đắn là bắt nguồn từ sự phán đoán đúng đắn, sự phán đoán đúng

đắn là nhờ ở sự trinh sát chu đáo và cần thiết, nhờ ở sự suy nghĩ một cách có hệ thống các tài liệu đã trinh sát đó. Người chỉ huy phải biết sử dụng mọi phương tiện trinh sát có thể và cần thiết, rồi suy nghĩ trên các tài liệu đã trinh sát được về tình hình địch, bỏ cái thô lấy cái tinh, bỏ cái giả giữ cái thật, từ cái này tới cái kia, từ ngoài vào trong, rồi cộng thêm tình hình của bên mình, nghiên cứu tương quan lực lượng và mối quan hệ lẫn nhau của cả hai bên, nhờ đó mà đi tới phán đoán, hạ quyết tâm và đặt kế hoạch—đó là cả một quá trình nhận thức tình hình của một nhà

quân sự trước khi đặt một kế hoạch về chiến lược, chiến dịch hay chiến đấu.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Cái quyết định sự thắng bại của chiến tranh chủ yếu là do các điều kiện quân sự, chính trị, kinh tế, thiên nhiên của đôi bên tác chiến, điều đó đã dứt khoát rồi. Nhưng không phải chỉ có thế, mà còn quyết định ở năng lực chỉ đạo chủ quan của đôi bên tác chiến. Nhà quân sự không thể mong giành được thắng lợi của chiến tranh ngoài phạm

vi mà điều kiện vật chất cho phép, nhưng nhà quân sự có thể và cần phải giành cho được thắng lợi của chiến tranh trong phạm vi mà điều kiện vật chất cho phép. Vũ đài hoạt động của nhà quân sự xây dựng trên nền tảng của điều kiện vật chất khách quan, nhưng dựa vào vũ đài đó, nhà quân sự có thể đạo diễn được nhiều vở kịch sống sinh động và oai hùng.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

Đọc sách là học tập, sử dụng cũng là học tập, mà lại là việc

học tập quan trọng hơn. Học tập chiến tranh trong chiến tranh, đó là phương pháp chính của chúng ta. Những người không có dịp học ở nhà trường vẫn có thể học tập được chiến tranh, tức là học tập trong chiến tranh. Chiến tranh cách mạng là việc của dân chúng, thường không phải là học rồi mới làm, mà là bắt tay làm rồi mới học, làm tức là học.

Vấn đề chiến lược trong chiến tranh cách mạng Trung-quốc (tháng 12-1936), *Tuyển tập Mao Trạch-Đông*, tập I.

LỜI TÒA SOẠN TẠP CHÍ *CỜ ĐỎ*, *NHÂN DÂN NHẬT BÁO* VÀ *BÁO QUÂN GIẢI PHÓNG*

Để kỷ niệm lần thứ 40 Ngày thành lập Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc, chúng tôi phát biểu những lời của Mao Chủ tịch bàn về chiến tranh nhân dân.

Lý luận về chiến tranh nhân dân của Mao Chủ tịch là một bộ phận quan trọng của tư tưởng Mao Trạch-Đông,—chủ nghĩa Mác—Lê-nin trong thời đại hiện nay.

Tư tưởng Mao Trạch-Đông là kim chỉ nam để giành giải phóng của tất cả nhân dân và các dân tộc bị áp bức trong thời đại hiện nay. Điều quan trọng nhất là phải vũ trang cho mình bằng lý luận về

chiến tranh nhân dân của đồng chí Mao Trạch-Đông, dùng súng để đập tan bộ máy nhà nước cũ, dùng súng để đánh đổ đế quốc và tay sai, dùng súng để cải tạo cả thế giới.

Sau khi giai cấp vô sản giành được chính quyền, trong suốt thời kỳ lịch sử xã hội chủ nghĩa, trước sau vẫn tồn tại cuộc đấu tranh giữa một bên là giai cấp vô sản muốn củng cố nền chuyên chính vô sản với một bên là giai cấp tư sản muốn lật đổ nền chuyên chính vô sản. Giai cấp tư sản muốn lật đổ nền chuyên chính vô sản, bao giờ cũng phải thông qua những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản ở trong Đảng cố sức nắm lấy súng. Ở Liên-xô, tập đoàn xét lại Khơ-rút-sốp tiếm đoạt quyền lãnh đạo quân đội, làm cuộc đảo chính phản cách mạng, đó là một bài học nghiêm trọng. Ở nước ta, 17 năm nay,

để thực hiện phục hồi chủ nghĩa tư bản, kẻ nắm quyền lãnh đạo đi theo con đường tư bản chủ nghĩa lớn nhất ở trong Đảng đã câu kết với Bành Đức-Hoài, La Thụy-Khanh—những kẻ có âm mưu lớn,dã tâm lớn và là những tên quân phiệt lớn--điên cuồng tiến hành hoạt động âm mưu tiếm đoạt quyền lãnh đạo quân đội, hòng biến quân đội của nhân dân ta thành công cụ phục hồi phản cách mạng của chúng. Chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu hòng xâm lược và tiến hành những hoạt động lật đổ đối với các nước xã hội chủ nghĩa. Vì vậy, quần chúng nhân dân cách mạng các nước xã hội chủ nghĩa cũng cần phải thiết thực học tập lý luận về chiến tranh nhân dân của Mao Chủ tịch, nắm vững vũ khí tư tưởng sắc bén nhất này để đập tan âm mưu phục hồi chủ nghĩa tư bản, củng cố nền chuyên chính vô sản, luôn luôn cảnh giác bọn đế quốc và tay sai tiến

hành vũ trang xâm lược, đảm bảo nắm chắc súng trong tay giai cấp vô sản, phòng ngừa bọn xét lại tiếm đoạt quyền lãnh đạo quân đội, thay đổi tính chất quân đội của giai cấp vô sản. Đó là khâu quan trọng nhất để tránh khỏi sự phục hồi của chủ nghĩa tư bản.

Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản chưa từng có trên lịch sử ở nước ta, Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc được vũ trang bằng tư tưởng Mao Trạch-Đông, đã phát huy tác dụng vĩ đại làm trụ cột của nền chuyên chính vô sản, lập nên những công lao mới; đồng thời, họ cũng trải qua sự giáo dục, rèn luyện và thử thách mới trong cơn bão táp của cuộc Đại cách mạng này. Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc tham gia cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản ở các địa phương, đó là sự phát triển mới nhất về lý luận xây dựng quân đội cách mạng

vô sản của Mao Chủ tịch thống soái vĩ đại của chúng ta.

Ngày nay, chúng ta ôn lại lý luận về chiến tranh nhân dân của Mao Chủ tịch, là một việc có ý nghĩa hết sức quan trọng đối với toàn Đảng, toàn quân và nhân dân toàn quốc.

毛主席論人民战争

*

外文出版社出版（北京）
1968年袖珍本第一版
編号：（越）1050—749
0 0018
1—V—852Pk

大裝八